

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus VI. Argumentum. An Patronus habeat jus prohibendi, nè ab aliis
pulsentur Campanæ Ecclesiæ Patronalis, & Jus eligendi Campanarium, nec
non retinendi claves; Et an in dismembratione, alienatione, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72191)

Rota in Hispalen. Supellectilium 28. Novembris 1701. S. Verum Domini eorum Eminentiſſimo D. Cardinali Priolo.

Et tandem parens est Juſtitia rei Judicatae reſpectu ad reſolutionem ſupradicti Contractus, & Inſtrumenti, in quo per Confratres facta fuit aſſignatio librarum 300. intuitu obligationis à PP. ſuſceptae praſtandi aſſiſtentiam, & famulatum in dicta Cappella, eo ipſo ſiquidem quod ex eorumdem facto deficit cauſa finalis conſiſtens in promiſſo ſervitio, & aſſiſtentia conſequens eſt, ut ceſſare debeat correſpectiva dicti ſtipendii aſſignatio *Rota eorum Priolo decif. 358. num. 12. & dec. 90. num. 40. part. 19. Recent. & in Lucana. Livelli 9. Maii 1707. S. E converſo eorum R. P. D. meo Anſaldo, & 27. Junii 1712. S. Et ſane eorum Me.*

Et ita altera tantum &c.

ARGUMENTUM.

An Patronus habeat Jus prohibendi, ne ab aliis pulſentur Campanae Eccleſiae Patronalis, & jus eligendi Campanarium, nec non retinendi claves; & an in diſmembratione, alienatione, & permutatione bonorum Eccleſiae Patronalis requiratur conſenſus Patroni?

SUMMARIUM.

- 1 Patronus non habet jus prohibendi uſum Campanarum neceſſarium, & conſuetum Eccleſiae Patronalis; ſecus uſum Campanarum non neceſſarium, & intempetiſtium.
- 2 Scholaris, Doctores, aut Aegrotus poſſunt prohibere immodicum, & non neceſſarium Campanarum uſum.
- 3 Patronus an habeat jus eligendi Campanarium propria Eccleſiae Patronalis?
- 4 Patronus an habeat jus retinendi claves Eccleſiae Patronalis? & num. 6.
- 5 Ex retentione clavium Eccleſiae arguitur ejus cuſtodia, & adminiſtratio, & num. 16.
- 7 Patronus eſt capax retinendi claves Sanctarum Reliquiarum, Imaginum,

ac oblationum, qua eis fiunt?

- 8 Adminiſtratio Eccleſiae quotuplex ſit?
- 9 Patronus an, & cujus adminiſtrationis Eccleſiae ſit capax.
- 10 Conſenſus Patroni an requiratur in permutatione, diſmembratione, aut alienatione bonorum Eccleſiae Patronalis? & num. 11.
- 12 Patronus non poteſt ſe opponere permutationi, & diſmembrationi facienda per Pontificem, & quare?
- 13 Refertur reſolutio Sacrae Congregationis Concilii in Aquipenden. ſeu Soanen. permutationis.
- 14 Fundatio eſt unus ex modis acquirendi Juſpatronatum.
- 15 Fundatio ex quibus probetur?
- 17 Qua ſint conjecturae inefficaces ad probandum fundatorem noluiſſe ſibi reſervare Juſpatronatum.

CASUS VI.

TRia in hoc caſu quaero; primum eſt, an Patronus habeat jus prohibendi, ne ab aliis pulſentur Campanae Eccleſiae Patronalis, & jus eligendi campanarium?

Pro cujus reſolutione diſtinguo inter uſum campanarum neceſſarium, conſuetum, & moderatum, prout eſt, ſi Campanae pulſentur pro Sacrificio Miſſae advocandos fideles ad Miſſam audiendam, ſi pulſentur in honorem in diebus feſtis Sanctorum Eccleſiae, aut pro Salutatione Angelica, aut pro expellendis improbis pluviis, vel tempeſtatibus, & ſimilibus; & inter uſum campanarum immodicum, non neceſſarium, & intempetiſtium; Patronus quidem non habet jus prohibendi uſum campanarum neceſſarium, & conſuetum, ſed iſte totaliter pendet à Rectore Eccleſiae Patronalis, ad quem ſpectat cura ministerialis ipſius, & qui habet auctoritatem pulſandi ejus campanas; *Barboſ. vot. decif. 106. num. 125.* Crederem tamen, illum habere jus prohibendi uſum campanarum immodicum, intempetiſtium, & non neceſſarium, & ne campanae relinquuntur indiſcretioni, ſeu indiſcreto arbitrio campanarii, nec non puerorum, & aliorum Juvenum, qui ob ſolatium, quod recipiunt in pulſandis campanis, libenter ad earum pulſationem concurrunt; ex hujusmodi

jusmodi enim sonu multoties impediuntur dicta officia in vicinis Ecclesiis, studium Scholarium, ac lectura in publicis Scholis, molestia infertur infirmis. *Barbos. vot. 102. num. 88. & seqq. Pignatell. consult. Canonic. 54. num. 3. tom. 5. Rota decis. 17. post Antonell. de Jurib. & onerib. Cleric. num. 11.* Unde sicuti Scholaris,

2 Doctor, aut Ægrotus possunt prohibere hujusmodi immodicum, & non necessarium campanæ usum. *Abb. in cap. Cum inter de consuetud. num. 3. Gratian. discept. foren. cap. 186. num. 17. Barbos. dicta vot. 102. num. 86.* Ita & multò magis Patronus, ad quem vigore hujus Canonis spectat jus defendendi Ecclesiam, & curandi, ne hujus bona dilapidentur, & in pravos usus convertantur; poterit prohibere non necessarium, & indiseretum usum campanarum propriæ Ecclesiæ.

Respectu verò Juris eligendi campanarium, censeo vigore Jurispatronatus hujusmodi Jus Patrono non competere, sed spectare ad Rectorem Ecclesiæ, nisi in limine fundationis Patronus illud sibi reservasset, dum quilibet rei suæ potest apponere conditionem, & modum sibi magis bene visum, ea ratione, quia qui potest actum facere potest, & illum qualificare, *ad Text. in l. Videamus §. penult. l. in action. in princip. ff. de in lit. Jur. & dicam inferius in secunda parte Can. 26.* Aut nisi per immemorabilem esset in possessione juris eligendi, seu deputandi campanarium, quo casu præsumitur Patronus ab initio sibi reservasse hujusmodi jus, ad tradita *per Attolin. resol. Forens. resol. 47. num. 59. Rota decis. 223. num. 1. coram Seraph.*

Secundum est, an Patronus habeat jus

4 retinendi claves Ecclesiæ Patronalis?

Et videtur respondendum negativè, quia Patronus non habet administrationem, nec curam Ecclesiæ Patronalis, juxta *Gloss. in cap. Cum vos de Offic. ordin. verb. Æconomus*; & consequenter nec habebit jus retinendi claves ejusdem, cum ex retentione clavium arguatur hujusmodi cura, seu administratio, *ad Text. in l. Clavibus ff. de Contrahen. empt. Menoch. præsumpt. 96. num. 3. lib. 3. Andreol. controvers. 381. num. 3. tom. 2. Rot. in Calaritanæ Cappellæ 14. Junii 1713. S. Adauge-*

tur coram R. P. D. Lancetta, in superiori Casu impressa num. 12.

6 Contrarium tamen hodie absque dubio procedit, nimirum Patrono vigore, & in sequelam Jurispatronatus deberi retentionem clavium Ecclesiæ Patronalis ad notas decisiones *Sacræ Rotæ 859. num. 6. & 1311. num. 5. coram Emerix Jun. & in Augustana Jurispatronatus super negotio principali 31. Januarii 1695. S. His, quæ corroborativè coram bo: me: Ursino, inferius legen. 2.* Et de facto videmus quam plures Patronos habere claves Sanctarum Reliquiarum, Imaginum, ac oblationum, & Eleemosinarum, quæ ipsis imaginibus fiunt, ut testantur *Dec. cons. 148. num. 3. Card. de Luc. in Miscell. disc. 35. num. 7. & 10. Andreoll. controuv. 381. numer. 3. & 17. tom. 2. Oliva de for. Eccles. part. 1. quest. 7. num. 70. Rot. decis. 217. num. 15. coram Merlin.* Ergo etiam poterunt habere claves Ecclesiæ Patronalis unâ tamen cum hujus Rectore. Vide D. Advocatum Pitonium Præceptorem meum in ejus novo tractatu de *Controv. Patron. Alleg.* ubi eruditè de more tractat de custodia Ecclesiæ Patronalis vacantis, & de appositione Æconomi in Ecclesiis Parochialibus tam unitis, quàm non unitis Monasteriis Regularium, & ubi quoque asserit Patrono competere hujusmodi retentionem clavium.

Non obstat, quòd Patronus non habeat administrationem Ecclesiæ Patronalis, & consequenter nec habere poterit retentionem clavium; quoniam triplex est administratio Ecclesiæ; alia enim est *Autorizabilis*, consistens in Institutione Rectoris, & aliis Juribus propriis Ordinario; alia *Ministerialis* consistens in ipso formali Regimine, vel Rectoria Ecclesiæ cum administratione Divinorum, illorumque actuum spiritualium explicatione, seu in cura Ecclesiæ in spiritualibus, & temporalibus; alia *Providentialis*, seu *Sollicitudinis*, consistens in cura, & Æconomica administratione Bonorum temporalium Ecclesiæ, ne dissipentur, seu in alios usus convertantur.

Patronus autem licet non habeat administrationem Ecclesiæ Patronalis auctorizabilem, quia hæc spectat ad Ordinarium, aut ad habentem instituire; nec

9 illam

illam ministerialem, quia hæc spectat ad Rectorem; habet tamen administrationem Ecclesiæ providentialem, seu sollicitudinis, ne ejus bona dissipentur, & in alios usus convertantur, ex dispositione hujus Canonis Filiis; ac juxta distinctionem Archidiaconi in cap. Laicis 16. quest. 7. num. 1. ibi: *Alia est enim auctoritatis, & hæc est solius Episcopi. Alia est ministerii, & hæc est Economi, qui tantum est, sive debet esse Clericus; alia est providentia, & sollicitudinis, & hæc competit Laicis, puta Patrono: quam sequuntur Senuen. in prax. Ar. hiep. Neap. cap. 41. per tot. Card. de Luc. in Miscell. disc. 35. num. 11.*

Ratio autem est, quia licet Patronus Laicus sit incapax rerum, ac Jurium Spiritualium quoad dominium, & proprietatem, tamen est capax quoad illorum usum; sic videmus illum non prohiberi jus sepulchri acquirere in Ecclesia, jus habendi Cappellas, retinendi scamna; Lambert. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. quest. 11. art. 13. Gratian. cap. 210. per tot. Giovangnon. conf. 8. numer. 12. & seqq. part. 2. Et dicam infra in seqq. casibus; ergo nec prohibebitur habere administrationem merè providentialem, & sollicitudinis, & consequenter nec prohibebitur habere claves Ecclesiæ. Oliv. de for. Eccles. dicta par. 1. quest. 7. num. 66. in fine, & nu. 67.

Tertium quod quæro est, an in permutatione, dismembratione, aut alienatione bonorum Ecclesiæ Patronalis requiratur consensus Patroni?

In hoc articulo distinguo inter permutationem, dismembrationem, aut alienationem necessarias, seu faciendas ex justa, & rationabili causa necessitatis, aut utilitatis; & permutationem voluntariam juxta distinctionem Card. Zabarell. in cap. Questum num. 23. de rer. permut. ibi: *Quædam est permutatio voluntaria, quædam necessaria, quæ fit officio Superioris: Respectu permutationis, dismembrationis, aut alienationis necessariæ bonorum Ecclesiæ Patronalis non requiritur consensus Patroni ex necessitate, & validitate actus, sed solum ex quadam urbanitate, & honestate; Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quest. 2. art. 7. num. 2. Immo nec ipsorum permutantium, sive sint Episcopi, sive Rectores inferiores Ecclesiarum, ut*

in terminis permutationis, dismembrationis, & divisionis Episcopatum habemus Textum in cap. 1. de rer. permut. ibique Butrius num. 6. Abb. num. 4. & seqq. & Gloss. in Can. lege Imperatorum in verb. Divisiones dist. 10. ubi ex justa causa potest Summus Pontifex invitis, & dissentientibus Episcopis, ad eorum Episcopatum divisionem, & dismembrationem devenire, Gloss. in Can. Multis 16. quest. 1. Et in terminis dismembrationis Ecclesiarum inferiorum ad est Textus in cap. Ad audientiam 3. de Eccl. edific.

II Quoad verò permutationem, dismembrationem, aut alienationem bonorum Ecclesiæ Patronalis voluntarias, aut etiam necessarias faciendas per inferiorem potest Patronus se opponere, contradicere, & dissentire. Innocen. in cap. 1. sub num. 6. circa med. de his, quæ fiunt à Prelatis sine consensu Capit. Ancharan. conf. 122. nu. 3. Lotter. de re Benef. lib. 1. quest. 11. num. 66. & lib. 2. quest. 3. num. 5. Quæ oppositio, seu dissensus Patroni est attendendus, si ipse alleget causam rationabilem, & gravem, quæ grave involvat præjudicium Ecclesiæ Patronali; secus si nullum afferatur præjudicium; Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quest. 6. art. 1. num. 6. versic. Decimo septimo, Felin. in cap. Cum accessissent num. 20. de Constit. ibi: *Si Patronus sine causa non vult consentire permutationi, potest Episcopus hoc facere sine ejus consensu, quia Patronus non debet impedire magnam utilitatem Ecclesiæ.*

Si autem permutatio, alienatio, & dismembratio etiam voluntariè, & absque necessitate esset facienda per Summum Pontificem, tunc Patronus non potest se opponere, nec ejus oppositio attendenda venit; quia Summus Pontifex in Beneficialibus, & in Ecclesiasticis non accipit modificationem aliquam ex præjudicio, vel interesse alterius juxta Lotter. de re Benef. lib. 1. quest. 11. num. 65. & seqq. & num. 74. Cassiod. decis. 3. de Jurepatr. per tot. fol. mibi 217. Gratian. discept. forens. 415. num. 2.

Et ita sentiebam studens in Congregatione Concilii apud R. P. D. meum Petrum Secretarium in Aquipenden. seu Soanen. permutationis, scribente Domino Advocato Pitonio meo Præceptore, ubi cum

cum Reverendissimus Episcopus Aquipendens. optaret permutare bina oppida Manciani, & Capalbi, quæ sub ditione Magnæ Etruriæ Ducis extant, cum binis oppidis Proceni, & Onani existentibus in statu Ecclesiastico, & spectantibus ad Jurisdictionem Spiritualem Episcopi Soanen. Ei se opposuit idem Magnus Dux Etruriæ sub pretextu Jurispatronatûs sibi competentis respectu Episcopatus Soanen. Non obstante autem hujusmodi oppositione, concurrentibus justis causis, sentiebam esse locum permutationi; Sacra- verò Congregatio proposito dubio: *An sit locus permutationi in casu &c. die 9. Febr. 1715. respondit: Negative, & ad mentem.*

R. P. D.

URSINO

Augustana Jurispatronatûs
super negotio principali.

Luna 31. Januarii 1692.

14 **A** Serie facti expensa in altera decisione contemporaneè ad præsentem; edita in puncto reintegrationis, Domini desumentes resolutionis fomentum, constare responderunt de Jurepatronatu ad commodum Reginae, & illius hæredum; cum namque evidenter constiterit de fundatione Cappellæ, de qua res est illius propriis sumptibus expleta unâ cum Cappellanorum habitatione, ac ulterius ita approbante, & confirmante Ordinario congrua fuerit dos assignata, ipso Jure in fundationis sequelam Juspatronatûs in Cappella extructa censetur illi quæsitum, etli non fuerit expresse reservatum; Nam cum fundatio sit alter ex modis, quibus Canonicæ sanctiones permittunt Patronatûs acquisitionem, per illam, absque alio Homini ministerio, Jus hoc honorificum reservatur, nisi constet, quòd fuerit expresse remissum ad *Text. litteral. in cap. Nobis de Jurepatr. Abb. in cap. Significavit 42. in primo notabili de testib. & ibidem*

Felin. num. 2. Vivian. de Jurepatr. par. 1. lib. 2. cap. 1. num. 9. juncto num. 13. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quest. 7. num. 4. & seqq. Aden. ad Buratt. decis. 1. num. 14. Rot. coram Cavaler. decis. 30. num. 1. & in Meleuitana Commenda 20. Aprilis 1679. S. Nec ideò desinit coram Reverendissimo Bourlemont, & in Camerinen. Jurispatronatûs 10. Maii 1694. coram R.P.D. meo Molines, ac in Romana Cappellaniarum, 26. Februarii 1693. S. Neque secundum, coram Reverendiss. D. meo Decano.

25 Fundatio autem in præsentem redditur incontrovertibilis, & apertè resultat tam ex actibus præcedentibus, quàm subsequitis; ex antecedentibus inquam; nam ad effectum validè explendi optatam Cappellæ extructionem Regina preces porrexit Ordinario Augustano pro impetrando illius assensu, ut in *Summario Actoris numer. 1.* actuque consensum obtinuit sub narrativa propositi, quod nutriebat Regina ædificandi Cappellam in Campo Lycio, idemque à subsecutis liquet; nam consumato ædificio in litteris confirmatoriis ab Episcopo obtentis dicitur jam à fundamentis noviter extructam Cappellam, ac reditibus, & ornamentis decentibus condecoratam, ut in præcitato Baronis *Summario num. 2.* in quorum sequelam fuerunt subinde apposita Familiæ Insignia, ac sepulcrales inscriptiones præ-narratam fundationem testantes, à quibus sicut illa dubio procul comprobatur, ita urgens eruitur adminiculum pro canonizanda Patronatûs reservatione, ut considerat *Rip. in cap. Cum Ecclesia Sutrina num. 97. de caus. possess. & propr. ubi quòd Arma, & Insignia inculpta in Ecclesia faciunt præsumere, quem esse in possessione Patronatûs Barbof. de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 72. num. 50. Rota decis. 13. num. 3. & decis. 518. num. 5. par. 1. & decis. 274. num. 70. par. 2. recent. Tondut. resolut. Benefic. lib. 1. cap. 73. num. 9. Andreol. controvers. 381. num. 13. 14. & seqq.*

Hisque corroborativè accedit, Regnam usque ad tempus spoliis semper retinuisse, claves Ecclesiæ, & sacre Suppellectilis, ac oblationum, quæ præminencia dato præambulo fundationis titulo non nisi veris Patronis competit, & manifestum indicium

dicium Juris honorifici, quod fortius præferret, quia et si hujusmodi retentio posset ad titulum custodiæ referri, talis tamen interpretatio minimè adaptatur hypothesei Fundatricis, cui à Jure quæritur Iurispatronatûs, ac in cujus sequelam clavium retentio ei debetur *ad Text. in leg. Clavibus, ff. de contrab. empt. in proximis sequutum à Rota in Fanen. Ecclesia, & Clavium 5. Julii 1688. S. Firmato autem eorum Reverendissimo Decano.*

Admittebant Scribentes pro Episcopo **17** veritatem foundationis, & efficaciam illius ad effectum acquirendi Iurispatronatûs; sed contendebant in themate regulam limitari, ex quo in fundatione Regina noluerit hoc Jus aliàs competens sibi reservare, immo contrario facto à conjecturis elicitò declaraverit propriam voluntatem exclusivam reservationis, quæ conjecturali probationum genere demonstrata aptam dicebant elidere legalem regulam Fundatori assistentem ex *Rocc. de Curt. de Jurepatr. verb. Et dotavit num. 11. post med. vers. & ad conjecturas, Card. de Luc. de Jurepatr. disc. 55. num. 20. Corrad. in praxi Benef. lib. 4. cap. 7. num. 25.*

Verùm cum conjecturæ ad hunc effectum volitæ debeant esse efficaces, & urgentes juxta ea, quæ tradunt DD. nuper allegati, & talis ponderis Domini non adinvenirent illas hodie propositas ad intentum, idè eis parvi pensis regulæ inhærere decreverunt.

Prima namque elicitæ ex causa expressa à Fundatrice in precibus porrectis Episcopo pro obtinendo assensu augurata, nempe Divini Cultûs, & Catholicæ Devotionis, quasi quòd uti præferens motivum æternæ retributionis excludat animum consequendi fructum temporalem Patronatûs minùs concludebat: nam motivum pietatis narratum in antedictis precibus, cum optimè sit compatibile cum Patronatûs reservatione, illam non excludit, immo potiùs confoveret, & adauget, cum omnia pia opera fiant impulsu charitatis, & spei æternæ retributionis, sed non exclusivè ad temporalem mercedem, quæ de Jure ab illis exoritur; unde satis diversum est in Jure Cappellam ædificare pro elemosina, & remissione peccatorum, & pro incremento Divini Cultûs, & Ca-

tholicæ Devotionis; nam in primo expressio illa specialis, cum repugnet acquisitioni Patronatûs, indicium præferret voluntatis contrariæ, ut in his terminis loquuta fuit *Rota in decis. 564. num. 7. post med. vers. Et hoc è magis part. 4. divers. dixitque Corrad. in prax. Benef. lib. 4. cap. 7. num. 25.* In secundo verò casu cum narrativa illa generalis optimè compatiatur Patronatûi cum non excludit; sed illius acquisitionem relinquit Juris dispositioni.

Secunda verò illatio desumpta, ex quo constructa Cappella fuerit incorporata Parochiali Ecclesiæ Meutingensi, minùs relevabat, nam præter quòd ex iis, quæ præferebantur, memorata quoque Parochia erat de Jurepatronatu ædificantis, potest stare simul Ecclesiæ, esse alteri incorporatam quoad administrationem, firmam manente subjectione erga Patronum, cum in iis nulla adinveniat Juris resistentia.

Ejusdem ponderis erat animadversio, quòd Fundatrix sibi quamdam jurisdictionem temporalem reservaverit in loco constructæ Cappellæ: unde reddatur inverisimile non expressisse Patronatum, si illum sibi acquiri voluisset: etenim Jurisdictio indigebat declaratione, cum à Jure non exoriretur, sicuti Jus Patronale, quod proinde tacere voluit absque ullo sui præjudicio, cum argumentum discretivæ non concludat, ubi casus omissus suppletur à Juris dispositione, ad generaliter firmata per *Rot. decis. 220. num. 19. part. 11. & decis. 17. pariter num. 19. par. 16. rec.*

Denique minùs concludere visæ sunt illationes desumptæ tam ab observantia affirmativa, ex quo pro corroboracione conditionum appositarum Regina exquisiverit assensum Ordinarii non necessarium, quàm à negativa, èd quia nulla afferatur præsentatio effectum sortita, quæ Patronalem qualitatem comprobet; siquidem requirere ad cautelam Episcopi confirmationem non tollit Jus quæsitum à fundacione, potissimum concurrente retentione clavium, aliisque actibus superiùs expensis, qui declarant petitionem fuisse factam citra derogationem Juris Patronalis ei jam quæsitæ, ut in proximis tenuit *Rota in Terracinen. Censu 12. Februarii 1685. S. Quinimò, & SS. seqq. coram bon. mem. Albergato.*

Ex-

Expeditæ verò præsentationes afferri non valent ad proximitatem spoliï passî; nam ab anno 1603. tempus foundationis ad diem spoliï sequit. anno 1624. forsitan casus novæ præsentationis non evenit, quarum tamen deficientia suppletur à cæteris actibus possessoriis æquè præferentibus qualitatem Patronalem, ut jam demonstratum est.

Et ita Partibus contradicentibus &c.

ARGUMENTUM.

Patronus an possit prohibere, ne ab alio ponatur Scamnum, aut Sedile, ne introducatur Confraternitas, & ne apponantur insignia, & arma in propria Ecclesia Patronali.

SUMMARIUM.

- 1 Refertur sententia affirmans Patronum habere Jus prohibendi, ne in Ecclesia apponatur scamnum, & introducatur Confraternitas.
- 2 Invito usuario nemo potest habitare, & alios actus exercere in ejus fundo.
- 3 Scamnum semel concessum Laico in Ecclesia non potest amplius amoveri, sed est transitorium ad ejus hæredes, limita, ut num. 18.
- 4 Episcopus permittere non potest præjudicialia Ecclesie.
- 5 Refertur sententia negans Patronum habere Jus, ne ab alio apponatur scamnum, ac introducatur Confraternitas, nisi in limine foundationis, hoc jus sibi reservaverit, ut num. 10.
- 6 A Jurepatronatus ad jus prohibendi non infertur. Intellige, ut num. 14.
- 7 Episcopus, aut Rector Ecclesie, salvo Juribus Patroni, potest permittere in illa introductionem Confraternitatis, & concedere aliis Jus sedendi.
- 8 Laici sunt capaces acquirendi scamna, & sedilia in Ecclesiis.
- 9 Oppositio irrationabilis non est attendenda.
- 11 Conciliatur utraque sententia.
- 12 Patronus habet jus prohibendi, ne ab

Pars I.

alio apponatur scamnum in eminentiori loco Ecclesia, aut magis ornatum, & altum præ cæteris.

- 13 Patronus primus in Ecclesia sedere debet, & præ cæteris sede nobiliori, & altiori honorandus.
- 15 Patronus non habet jus prohibendi, ne ab alio apponatur scamnum in aliquo loco Ecclesie non eminentiori, nec nobiliori; Sed limita, ut ibi.
- 16 Jus honorificum competens Patrono, in quo consistat?
- 17 Decisio 843. coram Cerro, quo sensu procedat?
- 19 Patronus, salvo ejus Juribus, impedire non potest, ne introducatur in Ecclesia Patronali Confraternitas.
- 20 Absque consensu Patroni, quis potest edificare Cappellam in Ecclesia Patronali.
- 21 Quæ uni profunt, & alteri non nocent impediri non possunt.
- 22 Responsum 110. R. P. D. Fattinelli non applicatur.
- 23 Patronus non habet Jus prohibendi, ne in Ecclesia Patronali ab alio apponantur Arma, Insignia, & Inscriptiones conjuncta cum declaratione, quod illa non sint Arma, aut Insignia Fundatoris, aut Patroni.
- 24 Benefactorum apponi possunt Arma in Ecclesia Patronali cum dicta declaratione.
- 25 Arma, sive Insignia apponi possunt in lapide sepulchrali, aut depicta in papyro in parietibus Ecclesie Patronalis tempore luctus.
- 26 Patronus habet jus prohibendi, ne ab alio in Ecclesia apponantur Arma, & Insignia sejuncta à præfata declaratione; & quare num. 27.
- 28 Patronus extraneus in Ecclesia non potest apponere sua Insignia, & Arma etiam remanentibus illis fundatoris; Sed limita, ut ibi.

CASUS VII.

Contendente Titio ponere de consensu Ordinarii, & Rectoris scamnum, aut sedile in Ecclesia Patronata A. pro Divinis Officiis, & Concionibus audientibus, ibique erigere Confraternitatem,

M

&